

regler, som er på vej, hvorefter hovedparten af de produkter, hvori der indgår gensplejsede råvarer, ikke skal mærkes? Næppe.

Landbrugsministeren har endog afvist mit forslag om at indføre en mærkning om, at gensplejsning ikke er anvendt i noget led af produktionen. Denne form for positiv mærkning kan godt lade sig gøre i EU, og den ville give forbrugerne mulighed for at fravælge et produktionssystem, der anvendte gensplejsning.

Så er der nogle kommentarer til dyrevelfærd. Det er almene betragtninger. Der er intet konkret, og når de forhold, der skal vurderes, nævnes, udelades de vigtige forhold: grovfoder til søerne, så den permanente sultning ophører, og adgang til udearealer, så den grundlæggende individuelle temperaturregulering kan opfyldes.

Afgørende er det imidlertid, at alt byggeri og nyindretning bliver forberedt til de økologiske krav, så fejlinvesteringerne kan ophøre. Alene i 1997 opførtes for 3 mia. kr. svinestalde, hvoraf hovedparten ingen fremtid har.

Funktionelle fødevarer og gensplejsning: Regeringen gør i sin redegørelse et rent knæfald for industriens, landbrugets og EU's krav om funktionelle fødevarer og gensplejsning. Tilmed åbnes en ladeport for industriens sundhedsanprisninger og reklamer herfor. Hvilke forbrugere efterspørger dette? Ja, jeg spørger bare. Har ministeren nogen sinde modtaget henvendelser fra forbrugerne om, at de ønsker den slags? Men det er jo ikke et ensidigt forhold.

Regeringen er også et villigt redskab for den danske gensplejsningsindustri. Miljøministerens fornemste opgave i øjeblikket er at sikre, at resten af kærerne i Europa kan få proppet den gensplejsede foderroe, som er udviklet af DLF-Trifolium i Danmark, ned i halsen og det vel vidende, at man i Østrig har samlet ikke mindre end 1,2 mio. underskrifter på, at ingen forbruger i Østrig ønsker, at der skal være gensplejsede produkter i forbindelse med deres fødevarerproduktion.

Så er der den helt kontante ting, som er beskrevet i oplægget, og det er fødevarerkontrollen. Efter vores opfattelse skal fødevarerkontrollen styrkes lokalt. Den nuværende decentrale kommunalt forankrede fødevarerkontrol sikrer en direkte kontakt til forbrugeren og til virksomhederne. Det er utrolig vigtigt at styrke dette, ikke mindst i lyset af de aktuelle problemstillinger, som bl.a. er beskrevet i den fødevarerpolitiske redegørelse, hvor vi har

udsigt til endnu flere bakterier og unødvendige tilsætningsstoffer.

Jeg tænker her bl.a. på forbrugernes berettigede bekymring for pesticidrester, salmonella, medicinrester og tilsætningsstoffer og de heraf følgende problemer med bl.a. infektioner, øget allergi og uvirksomt penicillin.

Også den fødevarerpolitiske redegørelses fulde accept af gensplejsning og designerføde med fri ret til reklamer herfor taler for en styrkelse af den direkte kontakt til forbrugerne. Derfor er regeringen på helt forkert kurs, når den taler om centralisering af levnedsmiddelkontrollen. Der er tværtimod brug for at styrke det decentrale aspekt, hvilket kan ske ved at udbygge de kommunale levnedsmiddelkontroller med yderligere funktioner, f.eks. med hensyn til vort drikkevand, og ved at knytte lokale økologiske råd til de decentrale instanser.

Jeg er overbevist om, at en centralisering vil betyde mere bureaukrati, øget lobbyvirksomhed for de store virksomheder og organisationer samt øget politisk styring, og det gælder, uanset om det centraliseres i statsligt eller amtsligt regi. Kontroltiden bliver til rejsetid. Kontrol-løjerne vil tilbringe en betydelig del af tiden på landevejen.

Der står fint i rapporten: »... et ensartet, enkelt og enstregt kontrolsystem...«, og det er fine ord, men realiteten i politisk kontrol er fælles mindstemål. Det hørte vi yderligere understreget i dag af den konservative ordfører, fru Lene Espersen: Ingen muligheder for lokalt at tage mere vidtgående skridt i samarbejde med forbrugerne eller for den sags skyld at løse problemerne, inden de går i hårdknude. I stedet skal der lovgives for fælles retningslinjer, vurderingskriterier, oplysningspligt osv.

Jeg har et spørgsmål til ministeren:

Kan ministeren bekræfte, at LMK-sammenlutningen, som er de lokale miljø- og levnedsmiddelkontrollsammenslutninger, har udarbejdet et forslag til fælles retningslinjer for kimalt i fødevarer? Kan ministeren endvidere bekræfte, at FDB, Dansk Supermarked og DSK har blokeret for dette forsøg på en ensartet vurdering?

Det afgørende er, at det bliver minimumskrav, så det bliver muligt lokalt at gå videre og skabe dynamik i udviklingen af både miljøkontrollen og levnedsmiddelkontrollen. Levnedsmiddelkontrollen i dag er typisk lagt sammen med de kommunale miljøkontroller. 17 ud af 32 enheder udfører både miljøkontrol og levnedsmiddelkontrol. Det betyder en rationel udnytt-